

JUNTA QUALIFICADORA DE CONEIXEMENTS EN VALENCIÀ

GRAU ELEMENTAL

OBJECTIU GENERAL

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre les idees principals i les secundàries d'una informació clara sobre temes diversos. Ha de poder fer front a la major part de dificultats lingüístiques que es poden produir en situacions de comunicació real. Ha de poder produir un discurs senzill i coherent sobre temes que li són familiars o d'interés personal, i ha de poder descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions breus de les opinions i dels projectes.

CONTINGUTS

A més dels continguts que es detallen a continuació, la persona que opte al certificat de grau mitjà haurà de demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

1. Elocució i fonologia

- Distinció de vocals obertes i tancades.
- Distinció entre vocalisme tònic i àton.
- Elisions vocàliques en vocabulari bàsic i expressions (Quina hora és? Quinze anys).
- Discriminació dels sons consonàntics propis de la llengua en posicions contrastants amb altres llengües (juny).
- Identificació dels emmudiments consonàntics més sistemàtics i aplicació en l'activitat discursiva.
- Articulació clara de les consonants simples, els grups consonàntics i les geminacions.

2. Normativa ortogràfica

- **Alfabet i grafies vocàliques**
 - Coneixement de les lletres modificades i simples, dels dígrafs i de les geminacions.
 - Escriptura de les vocals correctes en els principals casos de confusió a/e (Miquelet, afaitar), o/u (cobert, Joan, muntanya).
 - Escriptura de e en les paraules usuales començades per em-, en-, es-, eix- (embastar, entendre, estendre, eixugar).
 - Escriptura de les alternances e/i, o/u en les formes verbals irregulars (llig/llegim, ixes/eixim; puc/pot, vullga/volia).

- **Separació de frases i paraules**
 - Separació entre verb i pronom.
 - Escriptura dels parònims amb unió per mitjà d'apòstrof (descriure, d'escriure; banyat, banya't).
- **Síl·laba, diftong i hiat**
 - Distinció de les síl·labes àtones.
 - Coneixement de diftongs i hiats.
 - Separació de paraules en síl·labes. Paraules amb els dígrafs més comuns: rr, ll, l·l, ny, gu, qu, ss, tj, tg i tz (car-ro, ca-llar, ca-nya).
- **Accentuació gràfica. Accent diacrític. Dièresi**
 - Classificació de les paraules en agudes, planes i esdrúixoles.
 - Normes generals de l'accentuació (Ramon, camió; fenomen, plàstic; fàbrica, justícia).
 - Accentuació d'homòfons i parònims diversos del vocabulari general (patí/pati, mitjà/mitja; mà/ma/m'ha, a/ha/ah, sa/s'ha).
 - Ús de l'accent obert i tancat d'acord amb les regles habituals, incloent-hi les formes verbals (créixer, aniré, féiem) i els usos excepcionals més comuns (església, Dénia, arròs, però, això, pólvora).
 - Ús dels diacrítics més usuals (bé, dóna, és, més, sóc, són, té, món).
 - La dièresi en els grups güe, güi i qüe, qüi; en paraules amb hiat (veïna) i en els temps verbals més usuals de la 3a conjugació.
- **L'apòstrof, la contracció i el guionet**
 - Regles generals d'apostrofació de l'article i de la preposició de (la infermera, la universitat; l'ase, l'era, l'illa, l'home, l'ungla; d'amo, d'Isabel).
 - Contraccions entre l'article i les preposicions a, de, per i ca (Me'n vaig al poble. Escriuen als amics. Malparla del veí. Vénen pel camí. Parlen pels descosits. Vaig a cal iaio). Contracció i apostrofació.
 - Escriptura del guionet en els numerals (vint-i-cinc, norantanou, dos-cents), i del guionet i de l'apòstrof en els pronoms febles (compra'l, m'atabala, l'obri, m'ho diu; dir-li, comprarlo, cantar-la).
- **Les oclusives**
 - Escriptura de les alternances ortogràfiques de les oclusives finals que apareixen en la flexió i derivació dels adjectius, substantius i verbs (salat/salada, verd/verda, tort/torta, groc/groga, llarg/llarga/llargs/llargues; llop/lloba, cunyat/cunyada; rep/rebem).

- Escriptura de les paraules del vocabulari usual acabades en consonant oclusiva (àrab, covard, sang).
 - Escriptura correcta de cu/qu (cuota/cuota, evacuar/adequar).
 - Escriptura de les grafies xc i cc (excés/accés).
- **La bilabial b i la labiodental v**
 - Escriptura de b alternant amb p (sap, saber; cap, cabota) i de v alternant amb u (neu, nevar).
 - Escriptura de b darrere de m i de v darrere de n (ambició, embolic; convent, invent).
 - Escriptura de la v en els imperfets d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació (trojava, trobàvem).
- **Les nasals**
 - Ortografia de la nasal m davant de les grafies b, p, m (umbracle, irrompre, immens).
 - Escriptura de ny final (bony, plany, puny).
- **Les palatals**
 - Escriptura de les palatals g, j, tg, tj, ig en paraules del vocabulari usual (gener, jove, platja, mitges, raig), i les excepcions principals a la norma general de l'ús de la g/j (objecte). Aplicació de la norma general: consonant + x (planxa), tx entre vocals (fitxa), x a inici de paraula (xica, xarop).
 - Escriptura de la variació ortogràfica de la flexió en paraules del vocabulari usual en aplicació de la norma general: j + a, o, u i g + e, i (boja, bojos, boges; platja, platges).
 - Escriptura dels derivats de les paraules acabades en -tx i -ig (escabetxar, despatxos, rojor, lletja).
- **Les alveolars**
 - Escriptura de la variació ortogràfica c/ç que es produïx amb la flexió en substantius, adjectius i verbs (pinça, pines; forçar, forcem; vençut, véncer).
 - Escriptura de paraules acabades en -ança, -ença (esperança, complaença).
 - Escriptura del so [ks] i [gz] amb les lletres x, cc (taxa; examen, exèrcit; acció).
 - Escriptura de les paraules acabades en -essa, -esa (bellesa, tímidesa, marquesa, alcaldessa), i la flexió nominal dels gentilicis acabats en -és (xinesa, xinesos, xineses).
 - Escriptura de les paraules del vocabulari general derivades de paraules agudes acabades en vocal + s (gos, gossa; pas, passos; calorós, calorosa; mes, mesos).

- Escritura de la grafia -sc (piscina, escena, ascens).
 - **Les laterals**
 - Escritura de la l·l en les paraules del vocabulari general (col·legi, pel·lícula, intel·ligent).
 - Escritura de la tl/tll en les paraules del vocabulari general (ametla, ratlla).
 - **Les ròtiques**
 - Escritura de la r a principi de paraula i després de consonant (rosa, Enric).
 - Escritura de la r final que en alguns parlars s'emudix (portar, senyor, carrer).
 - **La grafia h**
 - Escritura de la h en paraules del vocabulari general en l'inici i en l'interior de paraula (alcohol, ahir, tothom, prohibir).
 - Escritura d'alguns homòfons molt usuals: a, ha, ah; em, hem; i, hi.
 - Escritura del verb haver en els temps compostos (m'ha agradat).
 - **Les abreviacions, les sigles i els acrònims**

Abreviacions, sigles i símbols més bàsics: tel. (telèfon), ESO (Educació Secundària Obligatoria), l (litre).
 - **Les majúscules i les minúscules**

Normes bàsiques d'escriptura de les majúscules i de les minúscules.
 - **La puntuació**
 - Ús del punt i coma, dels dos punts i dels punts suspensius.
 - Escritura del guió de diàleg.
 - Ús dels parèntesis.
- ### 3. Morfologia i sintaxi
- **El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre**
 - Ús de la flexió completa de gènere del substantiu i de l'adjectiu: formes variables i invariables. Canvi de -u per -va; modificacions ortogràfiques de les consonants, terminacions especials: -òloga, -essa, -iu, -ot; accentuació gràfica (aeri, aèria).
 - Ús de la flexió completa del nombre del substantiu i de l'adjectiu: formes variables i invariables.
 - Ús dels heterònims (cavall, egua; gendre, nora; home, dona; marit, muller; bou, vaca).
 - Ús dels substantius més usuals amb doble gènere de significat diferent (clau, fi, llum, pols, salut, terra).

- Concordança entre substantiu i adjectiu (casa nova, peix fresc. Un cel i un paisatge bellíssims).
 - Col·locació adjectiu-substantiu (Un alt directiu. Un directiu alt).
 - Ús igualitari de la llengua: el gènere dels càrrecs, de les professions i dels oficis.
- **Els articles definits**
Ús de les diverses formes de l'article definit. La contracció i l'apostrofació (l'era, l'home, l'amiga; les eres, els hòmens, les amigues; l'infermer, la infermera; del mercat, a l'estadi).
- **Els possessius**
 - Ús de les formes tòniques.
 - Ús de les formes àtones més habituals dels possessius i contextos familiars en què se solen usar: ma, ta, sa; mon, ton, son (ma casa, ton pare, sa tia).
- **Els dítics**
Identificació de les formes simples i reforçades dels determinants demostratius: funcions bàsiques (este/aquest producte, eixe/aqueix pardalet).
- **Els numerals**
 - Ús dels numerals ordinals (primer, primera, segon, quart, quint/cinqué, sexta/sisena, primers, quarts, quartes), les abreviatures (1r, 1a, 2n, 4t, 5t/5é, 6a, 1rs, 4ts, 4es) i les perifrasis equivalents (El que fa huit).
 - Ús dels numerals multiplicatius doble, triple i quàdruple.
 - Ús dels numerals partitius (mig, terç, quart, tres dotzenes parts).
- **Els quantitius**
 - Ús dels quantitius variables i invariables. Ús de quant i bastant.
 - Ús de les locucions més freqüents que fan funció de quantitiu (bona cosa de, gens ni mica de, un grapat de).
- **Els indefinits**
 - Ús dels indefinits variables i invariables: quantificadors nominals i pronoms (diversos, diferents, qualsevol, tal, tothom, alguna cosa).
 - Distinció entre res, gens i cap (No vol res. No queda gens de vi. No tinc cap ordinador).
- **Les preposicions**
 - Ús de les preposicions àtones i tòniques i de les locucions prepositives més freqüents: entre, cap, com, contra, fins, durant, sense, segons, sobre, vora; en compte de, en lloc de,

en virtut de, al costat de, a causa de, al cap de, a mitjan, enmig de, fora de.

- Ús de les preposicions tòniques que indiquen la posició en l'espai: damunt, davall, dins, fora, davant, darrere, etc.
 - Ús de les preposicions àtones a, en, de i per en el domini espacial i temporal (Visc a Mallorca. S'ha fet mal a la cara. Ho he llegit en l'article 32. Estic a casa. Ho he vist en un llibre. Ho he vist en tres llocs. Treballa de nit. Pel juliol o al juliol).
 - Usos bàsics de les preposicions per/per a i fins/fins a.
-
- **Els relatius, els interrogatius i els exclamatus**
 - Ús del relatiu àton article + que (El que dius és perfecte).
 - Ús del relatiu tònic preposició + què (La goma amb què esborre és teua).
 - Ús del relatiu tònic article o preposició + qui (El qui vinga ho veurà. L'home amb qui has vingut el conec).
 - Diferència entre l'interrogatiu què i la conjunció que introductora d'interrogacions (Què vols? Que no en voldràs?).
 - Ús dels exclamatus quin, quina, quins, quines davant de substantiu (Quina festa! Quin treball!).
 - Diferència entre el relatiu que i la conjunció que (El llibre que vull és curt. Vull que vingues).
 - Diferència entre el relatiu què i l'interrogatiu què (El producte de què parles és tòxic. No sé què esperes).

 - **Les conjuncions**
 - Ús de les conjuncions de coordinació copulatives, disjuntives, adversatives i distributives. La conjunció copulativa i i la disjuntiva o (Curs de traducció i interpretació. Li donarem carn o ossos?).
 - Ús de les conjuncions de subordinació completives, temporals, modals, comparatives, concessives, causals, condicionals i finals.

 - **Els adverbis**
 - Ús dels adverbis: formes i funcions (ahora, arreu, sols, arrere/endarrere, tan, tant, adés, enguany, avant/endavant, enfora, dintre, pertot, enllà, fins, bastant, debades, enfront, ençà, endins, despús-ahir, despús-demà, sovint, quasi).
 - Ús de les locucions adverbials més freqüents.
 - Expressió de la posició i del moviment en els adverbis de lloc (La veïna de dalt. Es va enfilegar dalt de l'arbre. T'espere baix. Va riu amunt. Ella pujà ben amunt).
 - Diferenciació entre els adverbis bé/ben i mal/malament (Està ben fet. Ho has fet bé. Està malament. Està mal fet).

- **Els pronoms personals: tòpics i febles**
 - Ús dels pronoms personals forts mi, si, vosté, vostés. Els pronoms forts darrere de preposició (sense mi, amb tu).
 - Formes i col·locació dels pronoms febles: el, la, els, les, -lo, -la, -los, -les, l', 'l, 'ls, ho, -ho, en, -ne, n', 'n, m', 'm, li, -li, hi, -hi.
 - Ús dels pronoms febles en funció de CD i CI que expressen la dixi personal (Sempre em parla bé. No ens vol comprar flors).
 - Ús del pronom reflexiu es (Ara es canviaran de cotxe).
 - Ús dels pronoms febles en funció de CD determinat, indeterminat i neutre (Canviaràs la cortina? Sí, la posaré verda. Vols caramels? En vull un de maduixa. Conta el que vullgues. Vinga, conta-ho).
 - Ús dels pronoms febles en funció de CAtr (Està malalt? Ho està des d'ahir).
 - Ús dels pronoms febles en funció de CI (Li escriuré cartes boniques. Els llegiré contes).
 - Ús dels pronoms febles en funció de CCLI (Aniré a Vinaròs. Hi aniré. Vinc d'Elx. En vinc).
 - Ús de les formes úniques dels pronoms febles li, hi, ho i les (li escriu, escriu-li, les estima, compra-les).
 - Ús del pronom feble la davant de les vocals i, u àtones (la usaré, la inventaré).
 - Ús de les combinacions dels pronoms febles me, te, se amb pronoms febles de 3a persona (Me l'estudiaré. Te la donaré. Se la menjarà).
- **Els verbs**
 - Ús dels verbs velaritzats més usuals i dels verbs irregulars: aparéixer, aprendre, beure, cabre, caure, collir, conéixer, córrer, cosir, coure, créixer, creure, dur, engolir, entendre, escriure, excloure, fugir, llegir, moure, nàixer, omplir, pertànyer, prendre, rebre, resoldre, respondre, riure, seure, teixir, tossir, traure, valdre, vendre, vestir, viure.
 - Ús de les irregularitats de l'imperfet dels verbs de la 2a i 3a conjugacions (bevia; movíem; coïa, coíem; feia, féiem; resolia, resolíem).
 - Ús dels morfemes verbals de la 1a i 2a persones del plural dels presents d'indicatiu i de subjuntiu (riem, riguem; bevem, beguem).
 - Realització dels canvis vocàlics de e per i i de o per u en alguns verbs purs de la 3a conjugació: ix, eixim; afig, afegim; llig, llegim; vist, vestim; cull, collim; cusa, cosim; escupa, escopim.
 - Ús dels dos models de la 3a conjugació: purs i incoatius.
 - Ús del mode indicatiu dels verbs regulars: el passat simple i els temps compostos.
 - Ús del mode subjuntiu dels verbs regulars: el perfet i l'imperfet.

- Ús de l'imperatiu dels verbs més usuals.
- Ús del subjuntiu en frases imperatives negatives (No encengueu foc).
- Ús de les formes no personals dels verbs regulars i irregulars més usuals.
- Ús de les perífrasis d'obligació.

4. Lèxic i semàntica

- El vocabulari usual de: La faena. Els vehicles i el trànsit. Els jocs i els esports. Els
- viatges. Els esdeveniments actuals. Els temes culturals: la música, el cinema. Les plantes i els animals. L'oratge. El paisatge. Els diners i els negocis.
- La fraseologia: frases fetes i locucions.
- La precisió lèxica i la genuïtat en el vocabulari usual. La polisèmia. L'homonímia. La creació lèxica: derivació i composició.
- L'ordenació de les paraules. Les relacions lèxiques textuals. Les equivalències elementals en la traducció.